

Bil. S 29

**AKTA CUKAI PENDAPATAN
(PENGGAL 35)**

**PERINTAH CUKAI PENDAPATAN
(PELEPASAN DARI CUKAI DUA KALI) (THE GRAND DUCHY OF LUXEMBOURG), 2016**

BAHAWASANYA adalah diperuntukkan oleh bab 41(1) dari Akta Cukai Pendapatan bahawa jika Kebawah Duli Yang Maha Mulia Paduka Seri Baginda Sultan dan Yang Di-Pertuan dalam Majlis Mesyuarat dengan perintah mengisyiharkan bahawa penyusunan yang dinyatakan dalam perintah itu telah dibuat dengan kerajaan mana-mana negara atau wilayah di luar Negara Brunei Darussalam dengan tujuan untuk memberi pelepasan dari cukai dua kali berhubung dengan cukai di bawah Akta itu dan sebarang cukai yang sama jenisnya yang dikenakan oleh undang-undang negara atau wilayah tersebut dan bahawa adalah mustahak supaya penyusunan tersebut berkuat kuasa, maka penyusunan tersebut hendaklah berkuat kuasa berhubung dengan cukai dan perkara lain yang berkaitan di bawah Akta itu dengan tidak menghiraukan apa-apa juga dalam sebarang undang-undang bertulis.

DAN BAHAWASANYA dengan suatu perjanjian bertarikh 14 haribulan Julai 2015 antara Kerajaan Kebawah Duli Yang Maha Mulia Paduka Seri Baginda Sultan dan Yang Di-Pertuan Negara Brunei Darussalam dengan Kerajaan The Grand Duchy of Luxembourg, penyusunan telah dibuat antara lainnya berkaitan dengan pelepasan dari cukai dua kali mengenai perkara-perkara cukai.

DAN BAHAWASANYA dengan suatu protokol bertarikh 14 haribulan Julai 2015 antara Kerajaan Kebawah Duli Yang Maha Mulia Paduka Seri Baginda Sultan dan Yang Di-Pertuan Negara Brunei Darussalam dengan The Grand Duchy of Luxembourg, Perkara-Perkara 4, 5, 7, 10 dan 28 dari perjanjian itu telah diperjelaskan.

OLEH YANG DEMIKIAN MAKANALAH dengan ini diisyiharkan oleh Kebawah Duli Yang Maha Mulia Paduka Seri Baginda Sultan dan Yang Di-Pertuan dalam Majlis Mesyuarat bahawa —

(a) penyusunan yang dinyatakan dalam Jadual Pertama Perintah ini, sebagaimana yang diperjelaskan oleh Protokol yang dinyatakan dalam Jadual Kedua Perintah ini, telah dibuat dengan Kerajaan The Grand Duchy of Luxembourg; dan

(b) adalah mustahak supaya penyusunan dalam perjanjian itu berkuat kuasa dengan tidak menghiraukan apa-apa juga dalam sebarang undang-undang bertulis.

JADUAL PERTAMA

**PERJANJIAN DI ANTARA
KERAJAAN KEBAWAH DULI YANG MAHA MULIA
PADUKA SERI BAGINDA SULTAN DAN YANG DI-PERTUAN
NEGARA BRUNEI DARUSSALAM**

DAN

KERAJAAN THE GRAND DUCHY OF LUXEMBOURG

**BAGI PENGELAKAN CUKAI DUA KALI DAN PENCEGAHAN PELARIAN FISKAL
BERKENAAN DENGAN CUKAI-CUKAI KE ATAS PENDAPATAN DAN KE ATAS MODAL**

Kerajaan Kebawah Duli Yang Maha Mulia Paduka Seri Baginda Sultan dan Yang Di-Pertuan Negara Brunei Darussalam dan Kerajaan The Grand Duchy of Luxembourg,

Dengan hasrat untuk membuat suatu Perjanjian bagi pengelakan cukai dua kali dan pencegahan pelarian fiskal berkenaan dengan cukai-cukai ke atas pendapatan dan ke atas modal,

Telah bersetuju seperti berikut:

Perkara 1

ORANG-ORANG YANG DILIPUTI

Perjanjian ini hendaklah dikenakan kepada orang-orang yang menjadi pemastautin di salah satu atau kedua-dua buah Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI-CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah dikenakan kepada cukai-cukai ke atas pendapatan dan ke atas modal yang dikenakan bagi pihak suatu Negara Pejanji atau pihak-pihak berkuasa tempatannya, tanpa mengira cara bagaimana cukai-cukai itu dilevi.
2. Maka hendaklah dianggap sebagai cukai-cukai ke atas pendapatan dan ke atas modal semua cukai yang dikenakan ke atas jumlah pendapatan, ke atas jumlah modal, atau ke atas elemen-elemen pendapatan atau modal, termasuk cukai-cukai ke atas laba dari pemberian milik harta alih atau harta tak alih, cukai-cukai ke atas jumlah amaun upah atau gaji yang dibayar oleh perusahaan-perusahaan, dan juga cukai-cukai ke atas naik nilai modal.

3. Cukai-cukai sedia ada yang dikenakan Perjanjian ini adalah terutamanya:

(a) dalam hal Luxembourg:

- (i) cukai pendapatan ke atas individu;
  - (ii) cukai korporat;
  - (iii) cukai modal; dan
  - (iv) cukai perdagangan komunal;
- (selepas ini disebut sebagai “cukai Luxembourg”);

(b) dalam hal Negara Brunei Darussalam:

- (i) cukai pendapatan yang dikenakan di bawah Akta Cukai Pendapatan (Penggal 35); dan
  - (ii) cukai keuntungan petroleum yang dikenakan di bawah Akta Cukai Pendapatan (Petroleum) (Penggal 119);
- (selepas ini disebut sebagai “cukai Negara Brunei Darussalam”).

4. Perjanjian ini hendaklah juga dikenakan kepada sebarang cukai yang sama atau pada keseluruhannya serupa yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau bagi menggantikan, cukai-cukai sedia ada. Pihak-pihak berkuasa yang layak di Negara-Negara Pejanji hendaklah memberitahu antara satu sama lain tentang sebarang perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang cukai mereka masing-masing.

Perkara 3

TAKRIFAN AM

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, melainkan jika maksudnya berkehendakkan makna yang lain:

- (a) perkataan “Luxembourg” bermakna The Grand Duchy of Luxembourg dan, apabila digunakan dari segi geografi, bermakna wilayah The Grand Duchy of Luxembourg;
- (b) perkataan “Negara Brunei Darussalam” bermakna wilayah Negara Brunei Darussalam termasuk laut wilayahnya, sehingga menciputi ruang udara di atas wilayah tersebut, yang ke atasnya Negara Brunei Darussalam menjalankan kedaulatan, dan kawasan maritim yang mencipasi laut wilayahnya, termasuk dasar laut dan tanah bawah, yang

telah atau mungkin selepas ini ditetapkan di bawah undang-undang Negara Brunei Darussalam sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Negara Brunei Darussalam menjalankan hak kedaulatan dan bidang kuasa menurut undang-undang antarabangsa;

- (c) perkataan-perkataan “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” bermakna Luxembourg atau Negara Brunei Darussalam, mengikut kehendak konteksnya;
- (d) perkataan “orang” termasuk seseorang individu, suatu syarikat dan mana-mana kumpulan orang lain;
- (e) perkataan “syarikat” bermakna mana-mana badan korporat atau mana-mana entiti yang disifatkan sebagai suatu badan korporat bagi maksud-maksud cukai;
- (f) perkataan-perkataan “perusahaan suatu Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masing bermakna suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
- (g) perkataan “lalulintas antarabangsa” bermakna sebarang pengangkutan dengan sesebuah kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh suatu perusahaan yang mempunyai tempat pengurusannya yang berkesan di suatu Negara Pejanji, kecuali apabila kapal atau pesawat udara itu dikendalikan hanya antara tempat-tempat di Negara Pejanji yang satu lagi;
- (h) perkataan “pihak berkuasa yang layak” bermakna:
  - (i) dalam hal Luxembourg, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa;
  - (ii) dalam hal Negara Brunei Darussalam, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa;
- (i) perkataan “rakyat” bermakna:
  - (i) mana-mana individu yang memiliki kerakyatan suatu Negara Pejanji di bawah undang-undang yang dikenakan di Negara Pejanji itu; dan
  - (ii) mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian atau persatuan yang memperolehi tarafnya yang sedemikian itu dari undang-undang yang berkuat kuasa di suatu Negara Pejanji;

(j) perkataan “cukai” bermakna cukai Luxembourg atau cukai Negara Brunei Darussalam, mengikut kehendak konteksnya.

2. Berhubung dengan pengenaan Perjanjian ini pada bila-bila masa oleh suatu Negara Pejanji, sebarang perkataan yang tidak ditakrifkan di dalamnya hendaklah, melainkan jika maksudnya berkehendakkan makna yang lain, mempunyai makna yang dipunyainya pada masa itu di bawah undang-undang Negara Pejanji itu bagi maksud-maksud cukai yang dikenakan Perjanjian ini, apa-apa makna di bawah undang-undang cukai yang dikenakan di Negara Pejanji itu mengatasi sesuatu makna yang diberikan kepada perkataan itu di bawah undang-undang lain Negara Pejanji itu.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, perkataan “pemastautin suatu Negara Pejanji” bermakna mana-mana orang yang, di bawah undang-undang Negara Pejanji itu, boleh dikenakan cukai di dalamnya oleh kerana domisilnya, tempat kediamannya, tempat pengurusannya atau sebarang kriteria lain yang serupa, dan juga termasuk Negara Pejanji itu dan mana-mana pihak berkuasa tempatannya. Perkataan ini, walaupun bagaimanapun, tidak termasuk mana-mana orang yang boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji itu hanya berkaitan dengan pendapatan dari sumber-sumber di Negara Pejanji itu atau modal yang terletak di dalamnya.

2. Jika kerana peruntukan-peruntukan perenggan 1 seseorang individu menjadi pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan seperti berikut:

- (a) dia hendaklah dianggap hanya sebagai pemastautin Negara Pejanji di mana dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia untuknya; jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia untuknya di kedua-dua Negara Pejanji, dia hendaklah dianggap hanya sebagai pemastautin Negara Pejanji di mana hubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (tumpuan kepentingan yang utama);
- (b) jika Negara Pejanji di mana dia mempunyai tumpuan kepentingan yang utamanya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia untuknya di salah satu Negara Pejanji, dia hendaklah dianggap hanya sebagai pemastautin Negara Pejanji di mana dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
- (c) jika dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara Pejanji atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di salah satu Negara Pejanji, dia hendaklah dianggap hanya sebagai pemastautin Negara Pejanji di mana dia adalah rakyatnya;

(d) jika dia seorang rakyat kedua-dua Negara Pejanji atau bukan rakyat salah satu Negara Pejanji, pihak-pihak berkuasa yang layak di Negara-Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan tersebut dengan persetujuan bersama.

3. Jika kerana peruntukan-peruntukan perenggan 1 seseorang selain daripada seseorang individu menjadi pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka orang itu hendaklah dianggap hanya sebagai pemastautin Negara Pejanji di mana tempat pengurusannya yang berkesan terletak.

Perkara 5

BANGUNAN TETAP

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, perkataan “bangunan tetap” bermakna suatu tempat perniagaan tetap yang melaluinya perniagaan suatu perusahaan dijalankan seluruhnya atau sebahagiannya.

2. Perkataan “bangunan tetap” termasuk terutamanya:

(a) tempat pengurusan;

(b) cawangan;

(c) pejabat;

(d) stor, gudang atau premis yang digunakan sebagai saluran keluar jualan melainkan jika aktiviti-aktiviti tersebut termasuk di bawah perenggan 3(a) atau (b);

(e) kilang;

(f) bengkel;

(g) lombong, telaga minyak atau gas, kuari atau mana-mana tempat pengeluaran lain sumber alam;

(h) rig penggerudian atau kapal kerja yang digunakan untuk mencarigali sumber alam; dan

(i) tapak bangunan, projek pembinaan, pemasangan atau instalasi atau aktiviti-aktiviti penyeliaan berhubung dengannya, dengan syarat tapak, projek atau aktiviti-aktiviti tersebut berlanjutan bagi suatu tempoh lebih dari 183 hari.

3. Dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan Perkara ini yang terdahulu, perkataan “bangunan tetap” hendaklah dianggap tidak termasuk:

- (a) penggunaan kemudahan hanya untuk tujuan menyimpan atau memamerkan barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
- (b) penyelenggaraan suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu hanya untuk tujuan menyimpan atau memamerkan;
- (c) penyelenggaraan suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu hanya untuk tujuan memproses oleh perusahaan lain;
- (d) penyelenggaraan suatu tempat perniagaan tetap hanya untuk tujuan membeli barang-barang atau dagangan atau untuk mengumpul maklumat, bagi perusahaan itu;
- (e) penyelenggaraan suatu tempat perniagaan tetap hanya untuk tujuan menjalankan, bagi perusahaan itu, sebarang aktiviti lain yang bersifat persediaan atau tambahan;
- (f) penyelenggaraan suatu tempat perniagaan tetap hanya bagi sebarang gabungan aktiviti yang disebutkan dalam perenggan-perenggan kecil (a) hingga (e), dengan syarat bahawa keseluruhan aktiviti tempat perniagaan tetap itu akibat dari gabungan ini adalah bersifat persediaan atau tambahan.

4. Dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2, jika seseorang - selain daripada seseorang ejen bertaraf bebas yang dikenakan perenggan 5 - bertindak di suatu Negara Pejanji bagi pihak suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, maka perusahaan itu hendaklah dianggap mempunyai suatu bangunan tetap di Negara Pejanji yang mula-mula disebutkan berkaitan dengan sebarang aktiviti yang dijalankan oleh orang itu bagi perusahaan tersebut, jika orang itu:

- (a) mempunyai dan lazimnya menjalankan di Negara Pejanji itu kuasa untuk membuat kontrak atas nama perusahaan tersebut, melainkan jika aktiviti-aktiviti orang itu terhad kepada aktiviti-aktiviti yang disebutkan dalam perenggan 3 yang, jika dijalankan melalui suatu tempat perniagaan tetap, tidak akan menjadikan tempat perniagaan tetap ini suatu bangunan tetap di bawah peruntukan-peruntukan perenggan itu; atau
- (b) tidak mempunyai kuasa tersebut, tetapi lazimnya menyelenggarakan di Negara Pejanji yang mula-mula disebutkan suatu stok barang-barang atau dagangan yang daripadanya dia selalu menyerahkan barang-barang atau dagangan bagi pihak perusahaan itu.

5. Perusahaan suatu Negara Pejanji tidaklah boleh dianggap mempunyai suatu bangunan tetap di Negara Pejanji yang satu lagi hanya kerana ia menjalankan

perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi itu melalui seseorang broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, dengan syarat bahawa orang-orang itu bertindak dalam perjalanan biasa perniagaan mereka. Walau bagaimanapun, apabila aktiviti-aktiviti ejen tersebut ditumpukan seluruhnya atau hampir seluruhnya bagi pihak perusahaan itu, dan syarat-syarat dibuat atau dikenakan di antara perusahaan itu dan ejen tersebut dalam hubungan perdagangan dan kewangan mereka yang berlainan dari syarat-syarat yang sepatutnya dibuat di antara perusahaan-perusahaan bebas, dia tidak akan dianggap sebagai ejen bertaraf bebas dalam makna perenggan ini.

6. Hakikat bahawa suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu bangunan tetap atau pun selainnya), tidaklah boleh dengan sendirinya menjadikan salah satu syarikat itu suatu bangunan tetap kepada syarikat yang satu lagi.

Perkara 6

PENDAPATAN DARI HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dari harta tak alih (termasuk pendapatan dari pertanian, perhutanan atau perikanan) yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Perkataan “harta tak alih” hendaklah mempunyai makna yang dipunyainya di bawah undang-undang Negara Pejanji di mana harta yang berkenaan itu terletak. Perkataan tersebut hendaklah dalam sebarang hal termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian, perhutanan dan perikanan, hak-hak yang dikenakan peruntukan-peruntukan undang-undang am berkaitan dengan harta tanah, usufruk harta tak alih dan hak-hak mendapat bayaran berubah atau tetap sebagai balasan kerana mengerjakan, atau hak untuk mengerjakan, longgokan galian, sumber dan sumber alam yang lain; kapal, bot dan pesawat udara tidaklah boleh dianggap sebagai harta tak alih.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 hendaklah dikenakan kepada pendapatan yang diperolehi dari penggunaan langsung, penyewaan atau penggunaan dalam sebarang bentuk lain harta tak alih.

4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah juga dikenakan kepada pendapatan dari harta tak alih suatu perusahaan dan pendapatan dari harta tak alih yang digunakan bagi melaksanakan perkhidmatan persendirian bebas.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan perusahaan suatu Negara Pejanji hanya boleh dicukai di Negara Pejanji itu melainkan jika perusahaan tersebut menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu bangunan tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan tersebut menjalankan perniagaan sebagaimana yang disebutkan di atas, keuntungan perusahaan tersebut boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi tetapi hanya atas sebanyak mana darinya yang boleh dikaitkan dengan bangunan tetap itu.
2. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 3, jika perusahaan suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu bangunan tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah di tiap-tiap Negara Pejanji dikaitkan dengan bangunan tetap itu keuntungan yang dijangka mungkin dibuat olehnya jika ia adalah perusahaan berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti-aktiviti yang sama atau serupa di bawah syarat-syarat yang sama atau serupa dan berurus dengan penuh kebebasan dengan perusahaan itu yang merupakan suatu bangunan tetap.
3. *(a)* Dalam menentukan keuntungan suatu bangunan tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan yang dilakukan bagi maksud-maksud perniagaan bangunan tetap itu termasuk perbelanjaan eksekutif dan pentadbiran am yang dilakukan demikian, sama ada di Negara Pejanji di mana bangunan tetap itu terletak atau di tempat lain.
(b) Walau bagaimanapun, potongan tersebut tidak akan dibenarkan berkaitan dengan amaun-amaun, jika ada, yang dibayar (melainkan bagi membayar balik perbelanjaan sebenar) oleh bangunan tetap itu kepada ibu pejabat perusahaan itu atau mana-mana pejabatnya yang lain, melalui royalti, fee atau pembayaran lain yang serupa sebagai balasan terhadap penggunaan paten atau hak lain, atau melalui komisen, terhadap perkhidmatan tertentu yang dilaksanakan atau terhadap pengurusan, atau, kecuali dalam hal suatu perusahaan perbankan, melalui faedah ke atas wang-wang yang dipinjamkan kepada bangunan tetap itu. Begitu juga, tiada pertimbangan boleh diambil, dalam menentukan keuntungan suatu bangunan tetap, bagi amaun-amaun yang dikenakan (melainkan bagi membayar balik perbelanjaan sebenar), oleh bangunan tetap itu kepada ibu pejabat perusahaan itu atau mana-mana pejabatnya yang lain, melalui royalti, fee atau pembayaran lain yang serupa sebagai balasan terhadap penggunaan paten atau hak lain, atau melalui komisen terhadap perkhidmatan tertentu yang dilaksanakan atau terhadap pengurusan, atau, kecuali dalam hal suatu perusahaan perbankan, melalui faedah ke atas wang-wang yang dipinjamkan kepada ibu pejabat perusahaan itu atau mana-mana pejabatnya yang lain.

4. Setakat mana telah menjadi kelaziman di suatu Negara Pejanji untuk menentukan keuntungan yang hendak dikaitkan dengan suatu bangunan tetap berasaskan kepada pembahagian jumlah keuntungan perusahaan itu kepada beberapa bahagiannya, tiada sebarang apa pun dalam perenggan 2 boleh menghalang Negara Pejanji itu dari menentukan keuntungan yang akan dicukai mengikut pembahagian yang mungkin menjadi kelaziman; kaedah pembahagian yang diterima-pakai hendaklah, walau bagaimanapun, sebegitu rupa sehingga hasilnya adalah menurut prinsip-prinsip yang terkandung dalam Perkara ini.

5. Bagi maksud perenggan-perenggan yang terdahulu, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan bangunan tetap itu hendaklah ditentukan dengan cara yang sama dari tahun ke setahun melainkan jika terdapat alasan yang memuaskan dan mencukupi sebaliknya.

6. Jika keuntungan termasuk butiran pendapatan yang dikendalikan secara berasingan dalam Perkara-Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan-peruntukan Perkara-Perkara tersebut tidak akan terjejas oleh peruntukan-peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Keuntungan dari pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalulintas antarabangsa hanya boleh dicukai di Negara Pejanji di mana tempat pengurusan berkesan perusahaan itu terletak.

2. Jika tempat pengurusan berkesan suatu perusahaan perkapan adalah di dalam sesebuah kapal, maka ia hendaklah dianggap sebagai terletak di Negara Pejanji di mana pelabuhan dalam negeri kapal itu terletak, atau, jika tidak ada pelabuhan dalam negeri, di Negara Pejanji di mana pengendali kapal itu menjadi pemastautin.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 hendaklah juga dikenakan kepada keuntungan dari penyertaan dalam kumpulan, perniagaan bersama atau agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

1. Jika

(a) perusahaan suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, kawalan atau modal perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, atau

- (b) orang-orang yang sama menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, kawalan atau modal perusahaan suatu Negara Pejanji dan perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam salah satu hal syarat-syarat dibuat atau dikenakan di antara kedua-dua perusahaan itu dalam hubungan perdagangan atau kewangan mereka yang berlainan dari syarat-syarat yang akan dibuat di antara perusahaan-perusahaan bebas, maka sebarang keuntungan yang, jika tidak kerana syarat-syarat tersebut, sepatutnya terakru kepada salah satu perusahaan tersebut, tetapi, disebabkan oleh syarat-syarat tersebut, tidak terakru demikian, boleh dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dicukai dengan sewajarnya.

2. Jika suatu Negara Pejanji memasukkan dalam keuntungan perusahaan Negara Pejanji itu - dan mengenakan cukai dengan sewajarnya - keuntungan yang atasnya perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi telah dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu dan keuntungan yang dimasukkan itu adalah keuntungan yang sepatutnya terakru kepada perusahaan Negara Pejanji yang mula-mula disebutkan jika syarat-syarat yang dibuat di antara kedua-dua perusahaan itu adalah syarat-syarat yang sepatutnya dibuat di antara perusahaan-perusahaan bebas, maka Negara Pejanji yang satu lagi itu hendaklah membuat suatu pelarasan yang bersesuaian kepada amaun cukai yang dikenakan di dalamnya atas keuntungan tersebut. Dalam menentukan pelarasan tersebut, perhatian yang sewajarnya hendaklah diberikan kepada peruntukan-peruntukan lain Perjanjian ini dan pihak-pihak berkuasa yang layak di Negara-Negara Pejanji hendaklah, jika perlu, berunding antara satu sama lain.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 2 tidaklah boleh dikenakan jika prosiding kehakiman, pentadbiran atau undang-undang telah mengakibatkan dalam suatu keputusan akhir bahawa melalui tindakan yang menyebabkan suatu pelarasan keuntungan dibuat di bawah perenggan 1, salah satu perusahaan yang berkenaan boleh dikenakan hukuman berhubung dengan penipuan, kecuaian melampau atau keingkaran sengaja.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, dividen tersebut boleh juga dicukai di Negara Pejanji di mana syarikat yang membayar dividen menjadi pemastautin dan menurut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemilik benefisial dividen itu menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, maka cukai yang dikenakan itu tidaklah boleh melebihi:

(a) 0 peratus dari amaun kasar dividen itu jika pemilik benefisial adalah suatu syarikat (selain dari suatu perkongsian) yang memegang secara langsung sekurang-kurangnya 10 peratus dari modal syarikat yang membayar dividen itu;

(b) 10 peratus dari amaun kasar dividen itu dalam semua hal lain.

Perenggan ini tidaklah menjelaskan pencukaian syarikat itu berkaitan dengan keuntungan yang darinya dividen itu dibayar.

3. Dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan perenggan 2, dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji kepada Kerajaan Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dikecualikan dari cukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebutkan.

Bagi maksud-maksud perenggan ini, perkataan "Kerajaan" hendaklah termasuk:

(a) dalam hal Negara Brunei Darussalam:

- (i) Autoriti Monetari Brunei Darussalam;
- (ii) Agensi Pelaburan Brunei;
- (iii) Lembaga Tabung Amanah Pekerja;
- (iv) Lembaga Pencen Caruman Tambahan;
- (v) mana-mana pihak berkuasa atau badan tempatan atau berkanun yang dikecualikan dari cukai di Negara Brunei Darussalam;
- (vi) mana-mana badan korporat yang dimiliki sepenuhnya oleh Kerajaan Negara Brunei Darussalam (sebagaimana yang ditakrifkan dalam Perkara ini); dan
- (vii) institusi lain sebagaimana yang mungkin dipersetujui dari semasa ke semasa di antara pihak-pihak berkuasa yang layak di Negara-Negara Pejanji;

(b) dalam hal Luxembourg:

- (i) Perbadanan Kredit Nasional dan Pelaburan (la Société Nationale de Crédit et d'Investissement – SNCI);
- (ii) Bank Pusat;
- (iii) mana-mana pihak berkuasa atau badan tempatan atau berkanun yang dikecualikan dari cukai di Luxembourg; dan

(iv) institusi lain sebagaimana yang mungkin dipersetujui dari semasa ke semasa di antara pihak-pihak berkuasa yang layak di Negara-Negara Pejanji.

4. Perkataan "dividen" yang digunakan dalam Perkara ini bermakna pendapatan dari saham-saham, saham-saham perlombongan atau hak-hak lain, bukannya tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, dan juga pendapatan dari hak-hak korporat lain yang tertakluk kepada layanan pencukaian yang sama sepetimana pendapatan dari saham-saham menurut undang-undang Negara Pejanji di mana syarikat yang membuat pengagihan itu menjadi pemastautin.

5. Peruntukan-peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidaklah boleh dikenakan jika pemilik benefisial dividen itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana syarikat yang membayar dividen itu menjadi pemastautin, melalui suatu bangunan tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara Pejanji yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat operasi tetap yang terletak di dalamnya, dan pemegangan yang berkaitan dengannya dividen itu dibayar pada hakikatnya berhubungan dengan bangunan tetap atau pusat operasi tetap itu. Dalam hal tersebut peruntukan-peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana yang berkenaan, hendaklah dikenakan.

6. Jika suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji memperolehi keuntungan atau pendapatan dari Negara Pejanji yang satu lagi, Negara Pejanji yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan sebarang cukai ke atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu, kecuali setakat mana dividen itu dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu atau setakat mana pemegangan yang berkaitan dengannya dividen itu dibayar pada hakikatnya berhubungan dengan suatu bangunan tetap atau suatu pusat operasi tetap yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi itu, atau menjadikan keuntungan yang tidak diagihkan syarikat itu tertakluk kepada cukai ke atas keuntungan yang tidak diagihkan syarikat itu, walaupun dividen yang dibayar atau keuntungan yang tidak diagihkan itu mengandungi seluruhnya atau sebahagiannya dari keuntungan atau pendapatan yang terbit di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

Perkara 11

FAEDAH

1. Faedah yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, faedah tersebut boleh juga dicukai di Negara Pejanji di mana faedah itu terbit dan menurut undang-undang Negara Pejanji itu, tetapi jika pemilik bcncfisial faedah itu menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, maka cukai yang dikenakan itu tidaklah boleh melebihi 10 peratus dari amaan kasar faedah itu.

3. Dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan perenggan 2, faedah yang terbit disuatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dikecualikan dari cukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebut jika faedah itu adalah faedah yang dibayar:

- (a) kepada Kerajaan Negara Pejanji yang satu lagi;
- (b) oleh Kerajaan Negara Pejanji di mana faedah itu terbit;
- (c) berkaitan dengan suatu pinjaman, tuntutan hutang atau kredit yang terhutang kepada, atau dibuat, diberikan, dijamin atau diinsuranskan oleh, Kerajaan Negara Pejanji yang satu lagi atau agensi pembiayaan eksportnya;
- (d) kepada suatu institusi kewangan atau jentera pelaburan kolektif.

4. Bagi maksud-maksud perenggan 3, perkataan “Kerajaan” hendaklah termasuk:

- (a) dalam hal Negara Brunei Darussalam;
  - (i) Autoriti Monetari Brunei Darussalam;
  - (ii) Agensi Pelaburan Brunei;
  - (iii) Lembaga Tabung Amanah Pekerja;
  - (iv) Lembaga Pencen Caruman Tambahan;
  - (v) mana-mana pihak berkuasa atau badan tempatan atau berkanun yang dikecualikan dari cukai di Negara Brunei Darussalam;
  - (vi) mana-mana badan korporat yang dimiliki sepenuhnya oleh Kerajaan Negara Brunei Darussalam (sebagaimana yang ditakrifkan dalam Perkara ini); dan
  - (vii) institusi lain sebagaimana yang mungkin dipersetujui dari semasa ke semasa di antara pihak-pihak berkuasa yang layak di Negara-Negara Pejanji;
- (b) dalam hal Luxembourg:
  - (i) Perbadanan Kredit Nasional dan Pelaburan (la Société Nationale de Crédit et d'Investissement – SNCI);
  - (ii) Bank Pusat;

- (iii) mana-mana pihak berkuasa atau badan tempatan atau berkanun yang dikecualikan dari cukai di Luxembourg; dan
- (iv) institusi lain sebagaimana yang mungkin dipersetujui dari semasa ke semasa di antara pihak-pihak berkuasa yang layak di Negara-Negara Pejanji.

5. Perkataan “faedah” yang digunakan dalam Perkara ini bermakna pendapatan dari setiap jenis tuntutan hutang, sama ada bercagarkan dengan gadai-janji atau tidak dan sama ada menjalankan suatu hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang atau tidak, dan khususnya, pendapatan dari sekuriti kerajaan dan pendapatan dari bon atau debentur, termasuk premium dan prize yang dikenakan kepada sekuriti, bon atau debentur tersebut. Walau bagaimanapun, perkataan “faedah” tidaklah termasuk pendapatan yang disebut dalam Perkara 10. Bayaran penalti kerana lambat membayar tidaklah boleh dianggap sebagai faedah bagi maksud Perkara ini.

6. Peruntukan-peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidaklah boleh dikenakan jika pemilik benefisial faedah itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana faedah itu terbit, melalui suatu bangunan tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara Pejanji yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat operasi tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang berkaitan dengannya faedah itu dibayar pada hakikatnya berhubungan dengan bangunan tetap atau pusat operasi tetap itu. Dalam hal tersebut, peruntukan-peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana yang berkenaan, hendaklah dikenakan.

7. Faedah hendaklah dianggap terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarnya adalah pemastautin Negara Pejanji itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar faedah itu, sama ada dia menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu bangunan tetap atau suatu pusat operasi tetap yang berhubung dengannya keterhutangan yang atasnya faedah itu dibayar telah dilakukan, dan faedah itu ditanggung oleh bangunan tetap atau pusat operasi tetap tersebut, maka faedah itu hendaklah dianggap terbit di Negara Pejanji di mana bangunan tetap atau pusat operasi tetap tersebut terletak.

8. Jika, kerana hubungan khas di antara pembayar dan pemilik benefisial atau di antara mereka berdua dan seseorang yang lain, aman faedah itu, dengan memberi perhatian kepada tuntutan hutang yang atasnya faedah itu dibayar, melebihi aman yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemilik benefisial sekiranya hubungan sedemikian tidak ada, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah dikenakan hanya kepada aman yang terakhir disebutkan itu. Dalam hal tersebut, bahagian bayaran yang berlebihan itu boleh terus dicukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan memberi perhatian yang sewajarnya kepada peruntukan-peruntukan Perjanjian ini yang lain.

Perkara 12**ROYALTI**

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, royalti tersebut boleh juga dicukai di Negara Pejanji di mana ia terbit dan mengikut undang-undang Negara Pejanji itu, tetapi jika pemilik benefisial royalti tersebut menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, maka cukai yang dikenakan itu tidaklah boleh melebihi 10 peratus dari amaun kasar royalti tersebut.
3. Perkataan "royalti" yang digunakan dalam Perkara ini bermakna sebarang jenis bayaran yang diterima sebagai balasan kerana menggunakan, atau hak untuk menggunakan, sebarang hakcipta ke atas karya sastera, seni, atau saintifik termasuk filem sinematograf atau filem atau pita yang digunakan untuk siaran radio atau televisyen, sebarang paten, tanda perniagaan, reka bentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, atau kerana menggunakan, atau hak untuk menggunakan, kelengkapan perindustrian, perdagangan, atau saintifik, atau untuk maklumat berhubung dengan pengalaman perindustrian, perdagangan atau saintifik.
4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah boleh dikenakan jika pemilik benefisial royalti itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana royalti itu terbit, melalui suatu bangunan tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara Pejanji yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat operasi tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkaitan dengannya royalti itu dibayar pada hakikatnya berhubungan dengan bangunan tetap atau pusat operasi tetap itu. Dalam hal tersebut, peruntukan-peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana yang berkenaan, hendaklah dikenakan.
5. Royalti hendaklah dianggap terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarnya adalah pemastautin Negara Pejanji itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu bangunan tetap atau suatu pusat operasi tetap yang berhubung dengannya liabiliti untuk membayar royalti itu telah dilakukan, dan royalti itu ditanggung oleh bangunan tetap atau pusat operasi tetap tersebut, maka royalti itu hendaklah dianggap terbit di Negara Pejanji di mana bangunan tetap atau pusat operasi tetap tersebut terletak.

6. Jika, kerana hubungan khas di antara pembayar dan pemilik benefisial atau di antara mereka berdua dan seseorang yang lain, amaun royalti itu, dengan memberi perhatian kepada penggunaan, hak atau maklumat yang atasnya royalti itu dibayar, melebihi amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemilik benefisial sekiranya hubungan sedemikian tidak ada, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah dikenakan hanya kepada amaun yang terakhir disebutkan itu. Dalam hal tersebut, bahagian bayaran yang berlebihan itu boleh terus dicukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan memberi perhatian yang sewajarnya kepada peruntukan-peruntukan Perjanjian ini yang lain.

Perkara 13

BAYARAN TEKNIKAL

1. Bayaran teknikal yang terbit di suatu Negara Pejanji yang diperolehi oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, bayaran teknikal tersebut boleh juga dicukai di Negara Pejanji di mana ia terbit dan mengikut undang-undang Negara Pejanji itu, tetapi jika pemilik benefisial bayaran teknikal tersebut adalah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, maka cukai yang dikenakan itu tidaklah boleh melebihi 10 peratus dari amaun kasar bayaran teknikal tersebut.
3. Perkataan “bayaran teknikal” yang digunakan dalam Perkara ini bermakna sebarang jenis bayaran kepada mana-mana orang, selain kepada seseorang pekerja orang yang membuat bayaran itu, sebagai balasan kerana sebarang perkhidmatan yang bersifat teknikal, pengurusan atau perundingan.
4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah boleh dikenakan jika pemilik bayaran teknikal itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana bayaran teknikal itu terbit, melalui suatu bangunan tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara Pejanji yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat operasi tetap yang terletak di dalamnya, dan bayaran teknikal itu pada hakikatnya berhubungan dengan bangunan tetap atau pusat operasi tetap itu. Dalam hal tersebut, peruntukan-peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana yang berkenaan, hendaklah dikenakan.
5. Bayaran teknikal hendaklah dianggap terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarnya adalah pemastautin Negara Pejanji itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar bayaran teknikal itu, sama ada dia menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu bangunan tetap atau suatu pusat operasi tetap yang berhubung dengannya liabiliti untuk membayar bayaran teknikal itu telah dilakukan, dan bayaran teknikal itu ditanggung oleh bangunan tetap atau pusat operasi tetap tersebut, maka bayaran

teknikal itu hendaklah dianggap terbit di Negara Pejanji di mana bangunan tetap atau pusat operasi tetap tersebut terletak.

6. Jika, kerana hubungan khas di antara pembayar dan pemilik benefisial atau di antara mereka berdua dan seseorang yang lain, amaun bayaran teknikal yang dibayar itu melebihi, atas alasan apa pun, amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemilik benefisial sekiranya hubungan sedemikian tidak ada, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah dikenakan hanya kepada amaun yang terakhir disebutkan itu. Dalam hal tersebut, bahagian bayaran yang berlebihan itu boleh terus dicukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan memberi perhatian yang sewajarnya kepada peruntukan-peruntukan Perjanjian ini yang lain.

Perkara 14

LABA MODAL

1. Laba yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dari pemberian milik harta tak alih yang disebut dalam Perkara 6 dan terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Laba dari pemberian milik harta alih yang merupakan sebahagian dari harta perniagaan suatu bangunan tetap yang dipunyai oleh perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi atau harta alih yang berkaitan dengan suatu pusat operasi tetap yang tersedia untuk pemastautin suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud melaksanakan perkhidmatan persendirian bebas, termasuk laba dari pemberian milik bangunan tetap tersebut (bersendirian atau bersama dengan seluruh perusahaan itu) atau pusat operasi tetap tersebut, boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

3. Laba dari pemberian milik kapal-kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalulintas antarabangsa atau harta alih yang berkaitan dengan pengendalian kapal-kapal atau pesawat udara tersebut, hanya boleh dicukai di Negara Pejanji di mana tempat pengurusan yang berkesan perusahaan itu terletak.

4. Laba dari pemberian milik sebarang harta selain dari yang disebut dalam perenggan-perenggan 1, 2 dan 3 hanya boleh dicukai di Negara Pejanji di mana pemberi milik menjadi pemastautin.

Perkara 15

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN BEBAS

1. Pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkaitan dengan perkhidmatan profesional atau aktiviti lain yang bebas sifatnya hanya boleh dicukai di Negara Pejanji itu sahaja kecuali dalam hal keadaan yang

berikut, bilamana pendapatan tersebut boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi:

- /a) jika dia mempunyai suatu pusat operasi tetap yang sentiasa tersedia untuknya di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud melaksanakan aktiviti-aktivitinya; dalam hal itu, hanya sebanyak mana dari pendapatan yang dikaitkan dengan pusat operasi tetap itu boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu; atau
- /b) jika dia tinggal di Negara Pejanji yang satu lagi selama suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang berjumlah atau melebihi pada keseluruhannya 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan yang bermula atau berakhir pada tahun kalender yang berkenaan; dalam hal itu, hanya sebanyak mana dari pendapatan yang diperolehi dari aktiviti-aktivitinya yang dilaksanakan di Negara Pejanji yang satu lagi itu boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Perkataan “perkhidmatan profesional” termasuk terutamanya aktiviti-aktiviti bebas saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran dan juga aktiviti-aktiviti bebas pakar perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor gigi dan akauntan.

Perkara 16

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN TIDAK BEBAS

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan Perkara 17, 19 dan 20, gaji, upah dan ganjaran lain yang serupa yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkaitan dengan sesuatu pekerjaan hanya boleh dicukai di Negara Pejanji itu sahaja melainkan jika pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan demikian, ganjaran yang diperolehi darinya itu boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan perenggan 1, ganjaran yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkaitan dengan sesuatu pekerjaan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi hanya boleh dicukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebutkan itu sahaja jika:

- /a) penerimaanya berada di Negara Pejanji yang satu lagi selama suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang pada keseluruhannya tidak melebihi 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan yang bermula atau berakhir pada tahun kalender yang berkenaan; dan
- /b) ganjaran itu dibayar oleh, atau bagi pihak, seseorang majikan yang bukan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi; dan

(c) ganjaran itu tidak ditanggung oleh suatu bangunan tetap atau suatu pusat operasi tetap yang dippunyai oleh majikan tersebut di Negara Pejanji yang satu lagi.

3. Dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan Perkara ini yang terdahulu, ganjaran yang diperolehi berkaitan dengan sesuatu pekerjaan yang dijalankan di dalam sesebuah kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalulintas antarabangsa, boleh dicukai di Negara Pejanji di mana tempat pengurusan yang berkesan perusahaan itu terletak.

Perkara 17

BAYARAN PENGARAH

Bayaran pengarah dan bayaran lain yang serupa yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai seorang ahli lembaga pengarah suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

Perkara 18

ARTIS DAN AHLI SUKAN

1. Dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan Perkara 7, 15 dan 16, pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai penghibur, seperti artis teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau pemuzik, atau sebagai ahli sukan, dari aktiviti-aktiviti persendirianya yang sedemikian yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Jika pendapatan berkaitan dengan aktiviti-aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seseorang penghibur atau ahli sukan atas sifatnya yang sedemikian terakru bukan kepada penghibur atau ahli sukan itu sendiri tetapi kepada orang lain, pendapatan tersebut boleh, dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan Perkara 7, 15 dan 16, dicukai di Negara Pejanji di mana aktiviti-aktiviti penghibur atau ahli sukan itu dijalankan.

Perkara 19

PENCEN

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 2 Perkara 20, pence dan ganjaran lain yang serupa yang dibayar kepada pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai balasan pekerjaan yang lalu hanya boleh dicukai di Negara Pejanji itu sahaja.

2. Dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan perenggan 1, pence dan bayaran lain yang dibuat di bawah undang-undang keselamatan sosial suatu Negara Pejanji hanya boleh dicukai di Negara Pejanji itu sahaja.

3. Dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan perenggan 1, pence dan ganjaran lain yang serupa (termasuk bayaran sekali gus) yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi hanya boleh dicukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebutkan, dengan syarat bahawa bayaran yang diperolehi dari caruman yang dibayar kepada atau dari peruntukan-peruntukan yang dibuat di bawah suatu skim pence oleh penerima atau bagi pihaknya dan bahawa caruman, peruntukan-peruntukan ini atau pence atau ganjaran lain yang serupa adalah tertakluk kepada cukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebutkan di bawah aturan-aturan biasa undang-undang cukainya.

Perkara 20

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. *(a)* Gaji, upah dan ganjaran lain yang serupa yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau pihak berkuasa tempatannya kepada seseorang individu berkaitan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara Pejanji itu atau pihak berkuasa tempatannya hanya boleh dicukai di Negara Pejanji itu sahaja.

(b) Walau bagaimanapun, gaji, upah dan ganjaran lain yang serupa itu hanya boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu sahaja jika perkhidmatan tersebut diberikan di Negara Pejanji itu dan individu tersebut adalah pemastautin Negara Pejanji itu yang:

- (i) menjadi rakyat Negara Pejanji itu; atau
- (ii) tidak menjadi pemastautin Negara Pejanji itu hanya bagi maksud memberikan perkhidmatan itu.

2. *(a)* Dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan perenggan 1, pence dan ganjaran lain yang serupa yang dibayar oleh, atau dari dana yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji atau pihak berkuasa tempatannya kepada seseorang individu berkaitan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara Pejanji itu atau pihak berkuasa tempatannya hanya boleh dicukai di Negara Pejanji itu sahaja.

(b) Walau bagaimanapun, pence dan ganjaran lain yang serupa itu hanya boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu sahaja jika individu tersebut menjadi pemastautin, dan rakyat, Negara Pejanji itu.

3. Peruntukan-peruntukan Perkara 16, 17, 18 dan 19 hendaklah dikenakan kepada gaji, upah, pence, dan ganjaran lain yang serupa berkaitan dengan

perkhidmatan yang diberikan berhubung dengan sesuatu perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji atau pihak berkuasa tempatannya.

Perkara 21

GURU DAN PENYELIDIK

1. Seseorang guru atau penyelidik yang menjadi atau telah menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji sejurus sebelum membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan yang, atas jemputan mana-mana universiti, kolej, sekolah, atau institusi pendidikan atau institusi penyelidikan saintifik lain yang serupa, melawat Negara Pejanji yang satu lagi itu selama suatu tempoh tidak melebihi tiga tahun dari tarikh ketibaannya di Negara Pejanji yang satu lagi itu hanya untuk tujuan mengajar atau membuat penyelidikan atau kedua-duanya di institusi pendidikan atau penyelidikan tersebut, hendaklah dikecualikan dari cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu atas sebarang ganjaran yang diperolehi dari pengajaran atau penyelidikan tersebut.
2. Peruntukan perenggan 1 Perkara ini tidaklah boleh dikenakan kepada pendapatan dari penyelidikan jika penyelidikan tersebut dijalankan terutamanya untuk faedah persendirian orang atau orang-orang tertentu.

Perkara 22

PELAJAR

Bayaran yang diterima oleh seseorang pelajar atau pelatih atau perantis perniagaan hanya bagi maksud pendidikan atau latihannya sejurus sebelum melawat suatu Negara Pejanji yang menjadi atau telah menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi dan yang berada di Negara Pejanji yang mula-mula disebutkan bagi maksud nafkah, pendidikan atau latihannya tidak boleh dicukai di Negara Pejanji itu, dengan syarat bahawa bayaran tersebut terbit dari sumber-sumber di luar Negara Pejanji itu.

Perkara 23

PENDAPATAN LAIN

1. Butiran-butiran pendapatan pemastautin suatu Negara Pejanji, di mana sahaja terbit, yang tidak ditangani dalam Perkara-Perkara Perjanjian ini yang terdahulu hanya boleh dicukai di Negara Pejanji itu sahaja.
2. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 tidaklah boleh dikenakan kepada pendapatan, selain pendapatan dari harta tak alih sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, jika penerima pendapatan itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu bangunan tetap yang terletak di dalamnya, atau

melaksanakan di Negara Pejanji yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat operasi tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkaitan dengannya pendapatan itu dibayar pada hakikatnya berhubungan dengan bangunan tetap atau pusat operasi tetap tersebut. Dalam hal itu peruntukan-peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana yang berkenaan, hendaklah dikenakan.

Perkara 24

MODAL

1. Modal yang dinyatakan dengan harta tak alih yang disebut dalam Perkara 6, yang dimiliki oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan terletak di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Modal yang dinyatakan dengan harta alih yang merupakan sebahagian dari harta perniagaan suatu bangunan tetap yang dipunyai oleh perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi atau dengan harta alih yang berkaitan dengan suatu pusat operasi tetap yang tersedia untuk pemastautin suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud melaksanakan perkhidmatan persendirian bebas, boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
3. Modal yang dinyatakan dengan kapal-kapal dan pesawat udara yang dikendalikan dalam lalulintas antarabangsa dan dengan harta alih yang berkaitan dengan pengendalian kapal-kapal atau pesawat udara tersebut, hanya boleh dicukai di Negara Pejanji di mana tempat pengurusan berkesan perusahaan itu terletak.
4. Semua unsur modal lain pemastautin suatu Negara Pejanji hanya boleh dicukai di Negara Pejanji itu sahaja.

Perkara 25

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

Cukai dua kali hendaklah dihapuskan seperti berikut:

1. Dalam hal Luxembourg:

Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan undang-undang Luxembourg berhubung dengan penghapusan cukai dua kali yang tidak akan menjelaskan prinsip am Perkara ini:

- (a) Jika pemastautin Luxembourg memperolehi pendapatan atau memiliki modal yang, menurut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini, boleh dicukai di Negara Brunei Darussalam, Luxembourg hendaklah,

tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan kecil /b/ dan /c/, mengecualikan pendapatan atau modal tersebut dari cukai, tetapi boleh, bagi mengira amaun cukai ke atas pendapatan atau modal pemastautin itu yang selebihnya, mengenakan kadar-kadar cukai yang sama seolah-olah pendapatan atau modal itu belum dikecualikan.

- /b) Jika pemastautin Luxembourg memperolehi pendapatan yang, menurut peruntukan-peruntukan Perkara 10, 11, 12, 13 dan 18 boleh dicukai di Negara Brunei Darussalam, Luxembourg hendaklah memberikan sebagai potongan dari cukai pendapatan ke atas individu-individu atau dari cukai korporat pemastautin itu suatu amaun yang bersamaan dengan cukai yang dibayar di Negara Brunei Darussalam. Potongan tersebut tidaklah boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai, yang dihitung sebelum potongan itu diberikan, yang boleh dikaitkan dengan butiran-butiran pendapatan yang diperolehi dari Negara Brunei Darussalam.
- /c) Peruntukan-peruntukan perenggan kecil /a/ tidaklah boleh dikenakan kepada pendapatan yang diperolehi atau modal yang dimiliki oleh pemastautin Luxembourg jika Negara Brunei Darussalam mengenakan peruntukan-peruntukan Perjanjian ini untuk mengecualikan pendapatan atau modal tersebut dari cukai atau mengenakan peruntukan-peruntukan perenggan 2 Perkara 10, 11, 12 atau 13 kepada pendapatan tersebut.

2. Dalam hal Negara Brunei Darussalam:

Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan undang-undang Negara Brunei Darussalam berhubung dengan pemberian sebagai kredit terhadap cukai Negara Brunei Darussalam bagi cukai yang kena dibayar di suatu wilayah di luar Negara Brunei Darussalam (yang tidak akan menjelaskan prinsip am Perkara ini), cukai yang kena dibayar di bawah undang-undang Luxembourg dan menurut Perjanjian ini, sama ada secara langsung atau dengan cara potongan, ke atas keuntungan atau pendapatan dari sumber-sumber di dalam Luxembourg hendaklah diberikan sebagai kredit terhadap sebarang cukai Negara Brunei Darussalam yang dihitung dengan merujuk kepada keuntungan atau pendapatan yang sama yang atasnya cukai Luxembourg dihitung.

Perkara 26

TIDAK BERAT SEBELAH

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidaklah boleh tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi kepada sebarang pencukaian atau sebarang kehendak berhubung dengannya, yang berlainan atau lebih membebankan dari pencukaian dan kehendak-kehendak berkaitan yang kepadanya rakyat Negara Pejanji yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama, tertakluk atau mungkin tertakluk,

khususnya berkenaan dengan tempat kediaman. Peruntukan ini hendaklah, dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan Perkara 1, juga dikenakan kepada orang-orang yang bukan pemastautin di salah satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

2. Orang-orang tak bernegara yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji tidaklah boleh tertakluk di salah satu Negara Pejanji kepada sebarang pencukaian atau sebarang kehendak berhubung dengannya yang berlainan atau lebih membebankan dari pencukaian dan kehendak-kehendak berkaitan yang kapadanya rakyat Negara Pejanji yang berkenaan dalam hal keadaan yang sama, tertakluk atau mungkin tertakluk, khususnya berkenaan dengan tempat kediaman.

3. Pencukaian ke atas suatu bangunan tetap yang dipunyai oleh perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidaklah boleh dikenakan kurang baiknya di Negara Pejanji yang satu lagi itu dari pencukaian yang dikenakan ke atas perusahaan-perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti-aktiviti yang sama. Peruntukan ini tidaklah boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan suatu Negara Pejanji untuk memberi kepada pemastautin-pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi sebarang elaun persendirian, pelepasan dan pengurangan diri bagi maksud-maksud pencukaian disebabkan oleh taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikannya kepada pemastautin-pemastautinnya sendiri.

4. Kecuali jika peruntukan-peruntukan perenggan 1 Perkara 9, perenggan 8 Perkara 11, perenggan 6 Perkara 12 atau perenggan 6 Perkara 13 dikenakan, faedah, royalti, bayaran teknikal dan pembayaran lain yang dibuat oleh perusahaan suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh, bagi maksud menentukan keuntungan yang boleh dicukai perusahaan itu, dipotong di bawah syarat-syarat yang sama seolah-olah ia telah dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang mula-mula disebutkan. Begitu juga, apa-apa hutang perusahaan suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh, bagi maksud menentukan modal yang boleh dicukai perusahaan itu, dipotong di bawah syarat-syarat yang sama seolah-olah ia telah dibuat kepada pemastautin Negara Pejanji yang mula-mula disebutkan.

5. Perusahaan-perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dimiliki atau dikawal seluruhnya atau sebahagiannya, secara langsung atau tidak langsung, oleh seorang pemastautin atau lebih Negara Pejanji yang satu lagi, tidaklah boleh tertakluk di Negara Pejanji yang mula-mula disebutkan kepada sebarang pencukaian atau sebarang kehendak berhubung dengannya yang berlainan atau lebih membebankan dari pencukaian dan kehendak-kehendak berkaitan yang kapadanya perusahaan-perusahaan lain yang serupa di Negara Pejanji yang mula-mula disebutkan itu tertakluk atau mungkin tertakluk.

6. Peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah, dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan Perkara 2, dikenakan kepada setiap jenis dan perihalan cukai.

Perkara 27

PROSEDUR PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seseorang itu menganggap bahawa tindakan-tindakan salah satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan baginya pencukaian yang tidak menurut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini, dia boleh, walaupun terdapat remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang domestik Negara-Negara Pejanji tersebut, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa yang layak di Negara Pejanji di mana dia adalah pemastautinnya atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 26, kepada pihak berkuasa yang layak di Negara Pejanji di mana dia adalah rakyatnya. Kes tersebut mestilah dikemukakan dalam masa tiga tahun dari pemberitahuan pertama mengenai tindakan yang mengakibatkan pencukaian yang tidak menurut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini.

2. Pihak berkuasa yang layak hendaklah berusaha, jika bantahan tersebut didapatinya mempunyai justifikasi dan jika ia dengan sendirinya tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang memuaskan, untuk menyelesaikan kes tersebut melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa yang layak di Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk mengelakkan pencukaian yang tidak menurut Perjanjian ini. Sebarang persetujuan yang dicapai hendaklah dilaksanakan walaupun terdapat sebarang had masa dalam undang-undang domestik Negara-Negara Pejanji.

3. Pihak-pihak berkuasa yang layak di Negara-Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan dengan persetujuan bersama sebarang kesulitan atau keraguan yang timbul tentang tafsiran atau pengenaan Perjanjian ini. Mereka juga boleh sama-sama berunding untuk menghapuskan cukai dua kali dalam kes-kes yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.

4. Pihak-pihak berkuasa yang layak di Negara-Negara Pejanji boleh berhubung secara langsung antara satu sama lain, termasuk melalui suruhanjaya bersama yang terdiri daripada mereka sendiri atau wakil-wakil mereka, bagi tujuan mencapai persetujuan bagi maksud perenggan-perenggan yang terdahulu.

Perkara 28

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak-pihak berkuasa yang layak di Negara-Negara Pejanji hendaklah bertukar-tukar maklumat yang nampak berkaitan bagi melaksanakan peruntukan-peruntukan Perjanjian ini atau bagi melaksanakan atau

menguatkuasakan undang-undang domestik berhubung dengan setiap jenis dan perihalan cukai yang dikenakan bagi pihak Negara-Negara Pejanji, atau pihak-pihak berkuasa tempatannya, setakat mana pencukaian di bawahnya tidak bertentangan dengan Perjanjian ini. Pertukaran maklumat tidak disekat oleh Perkara-Perkara 1 dan 2.

2. Sebarang maklumat yang diterima di bawah perenggan 1 oleh suatu Negara Pejanji hendaklah disifatkan sebagai rahsia sama seperti maklumat yang diperolehi di bawah undang-undang domestik Negara itu dan hendaklah didedahkan hanya kepada orang-orang atau pihak-pihak berkuasa (termasuk mahkamah-mahkamah dan badan-badan pentadbiran) yang terlibat dalam menaksir atau memungut, menguatkuasakan atau mendakwa berkaitan dengan, memutuskan rayuan-rayuan berkenaan dengan cukai-cukai yang disebut dalam perenggan 1, atau mengawas perkara yang tersebut di atas. Orang-orang atau pihak-pihak berkuasa tersebut hendaklah menggunakan maklumat itu hanya bagi maksud-maksud tersebut. Mereka boleh mendedahkan maklumat itu dalam prosiding mahkamah awam atau dalam keputusan kehakiman.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah boleh sekali-kali ditafsirkan sebagai mengenakan kepada suatu Negara Pejanji kewajipan:

- (a) untuk menjalankan langkah-langkah pentadbiran bertentangan dengan undang-undang dan amalan pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (b) untuk memberi maklumat yang tidak dapat diperolehi di bawah undang-undang atau dalam perjalanan biasa pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (c) untuk memberi maklumat yang akan mendedahkan sebarang perdagangan, perniagaan, perindustrian, komersil atau rahsia profesional atau proses perdagangan, atau maklumat, yang pendedahannya adalah bertentangan dengan dasar awam (*ordre public*).

4. Jika maklumat diminta oleh suatu Negara Pejanji menurut Perkara ini, Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah menggunakan langkah-langkah mengumpul maklumatnya untuk mendapatkan maklumat yang diminta itu, walaupun Negara Pejanji yang satu lagi itu mungkin tidak memerlukan maklumat tersebut bagi maksud-maksud cukainya sendiri. Kewajipan yang terkandung dalam ayat terdahulu adalah tertakluk kepada batasan perenggan 3 tetapi batasan tersebut tidaklah boleh sekali-kali ditafsirkan sebagai membenarkan suatu Negara Pejanji untuk enggan memberi maklumat hanya kerana Negara Pejanji itu tidak mempunyai kepentingan domestik ke atas maklumat tersebut.

5. Peruntukan-peruntukan perenggan 3 tidaklah boleh sekali-kali ditafsirkan sebagai membenarkan suatu Negara Pejanji untuk enggan memberi maklumat apabila diminta hanya kerana maklumat tersebut dipegang oleh sesebuah bank,

institusi kewangan lain, penama atau orang yang bertindak atas sifat sebuah agensi atau seorang fidusiarai atau kerana ia berkaitan dengan kepentingan pemunyaan ke atas seseorang.

Perkara 29

AHLI-AHLI MISI DIPLOMATIK DAN POS KONSUL

Tiada sebarang apa pun dalam Perjanjian ini boleh menjelaskan keistimewaan fiskal ahli-ahli misi diplomatik atau pos konsul di bawah aturan-aturan am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan-peruntukan perjanjian khas.

Perkara 30

MULA BERKUAT KUASA

1. Negara-Negara Pejanji hendaklah memberitahu antara satu sama lain secara bertulis, melalui saluran diplomatik, bahawa prosedur yang dikehendaki oleh undang-undangnya bagi mula berkuatkuasanya Perjanjian ini telah dipenuhi. Perjanjian ini hendaklah mula berkuat kuasa pada hari yang ketigapuluhan selepas tarikh pemberitahuan yang kemudian dari kedua-dua pemberitahuan itu.
2. Perjanjian ini hendaklah berkuat kuasa:

(a) dalam hal Luxembourg:

- i) berkaitan dengan cukai-cukai yang ditahan pada sumber, bagi pendapatan yang diperolehi pada atau selepas 1 Januari tahun kalender selepas tahun Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
- ii) berkaitan dengan cukai-cukai lain ke atas pendapatan, dan cukai-cukai ke atas modal, bagi cukai-cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun kena cukai yang bermula pada atau selepas 1 Januari tahun kalender selepas tahun Perjanjian ini mula berkuat kuasa;

(b) dalam hal Negara Brunei Darussalam:

- i) berkaitan dengan cukai-cukai yang ditahan pada sumber, bagi pendapatan yang diperolehi pada atau selepas satu haribulan Januari dalam tahun kalender selepas tahun Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
- ii) berkaitan dengan cukai-cukai lain ke atas pendapatan, bagi cukai-cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas satu haribulan Januari tahun kalender kedua selepas tahun Perjanjian ini mula berkuat kuasa.

Perkara 31

PENAMATAN

1. Perjanjian ini hendaklah terus berkuat kuasa sehingga ditamatkan oleh suatu Negara Pejanji. Salah satu Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian ini, melalui saluran diplomatik, dengan memberi notis penamatan sekurang-kurangnya enam bulan sebelum penghujung mana-mana tahun kalendar yang bermula selepas tamatnya tempoh lima tahun dari tarikh Perjanjian ini mula berkuat kuasa.

2. Perjanjian ini hendaklah terhenti daripada berkuat kuasa:

(a) dalam hal Luxembourg:

- (i) berkaitan dengan cukai-cukai yang ditahan pada sumber, bagi pendapatan yang diperolehi pada atau selepas 1 Januari tahun kalendar selepas tahun notis itu diberikan;
- (ii) berkaitan dengan cukai-cukai lain ke atas pendapatan, dan cukai-cukai ke atas modal, bagi cukai-cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas 1 Januari tahun kalendar selepas tahun notis itu diberikan;

(b) dalam hal Negara Brunei Darussalam:

- (i) berkaitan dengan cukai-cukai yang ditahan pada sumber, bagi pendapatan yang diperolehi pada atau selepas satu haribulan Januari dalam tahun kalendar selepas tahun notis itu diberikan;
- (ii) berkaitan dengan cukai-cukai lain ke atas pendapatan, bagi cukai-cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas satu haribulan Januari tahun kalendar kedua selepas tahun notis itu diberikan.

PADA MENYAKSIKANNYA wakil-wakil yang bertandatangan di bawah ini, yang telah diberi kuasa, telah menandatangani Perjanjian ini.

Diperbuat dalam dua salinan di Brussels pada hari ini 14 haribulan Julai 2015, dalam bahasa Perancis, bahasa Melayu dan bahasa Inggeris, semua naskhah adalah sama sahnya. Sekiranya terdapat sebarang perbezaan tafsiran antara naskhah-naskhah Perjanjian ini, maka naskhah bahasa Inggeris hendaklah dipakai.

BAGI PIHAK
KERAJAAN KEBAWAH DULI YANG
MAHA MULIA PADUKA SERI BAGINDA
SULTAN DAN YANG DI-PERTUAN
NEGARA BRUNEI DARUSSALAM

BAGI PIHAK KERAJAAN
THE GRAND DUCHY OF
LUXEMBOURG

JADUAL KEDUA

PROTOKOL KEPADA PENYUSUNAN YANG DIBUAT DENGAN KERAJAAN THE GRAND DUCHY OF LUXEMBOURG

PROTOKOL

Pada saat menandatangani Perjanjian di antara Kerajaan Kebawah Duli Yang Maha Mulia Paduka Seri Baginda Sultan dan Yang Di-Pertuan Negara Brunei Darussalam dan Kerajaan The Grand Duchy of Luxembourg bagi pengelakan cukai dua kali dan pencegahan pelarian fiskal berkenaan dengan cukai-cukai ke atas pendapatan dan ke atas modal, kedua-dua pihak telah bersetuju dengan peruntukan-peruntukan yang berikut, yang akan menjadi bahagian yang melengkapkan Perjanjian itu.

I. Merujuk kepada Perkara 4:

1. Jentera pelaburan kolektif yang ditubuhkan di suatu Negara Pejanji dan yang disifatkan sebagai suatu badan korporat bagi maksud-maksud cukai di Negara Pejanji itu hendaklah dianggap sebagai pemastautin Negara Pejanji di mana ia ditubuhkan dan sebagai pemilik benefisial bagi pendapatan yang diterimanya.
2. Jentera pelaburan kolektif yang ditubuhkan di suatu Negara Pejanji dan yang tidak disifatkan sebagai suatu badan korporat bagi maksud-maksud cukai di Negara Pejanji itu hendaklah dianggap sebagai seorang individu yang menjadi pemastautin Negara Pejanji di mana ia ditubuhkan dan sebagai pemilik benefisial bagi pendapatan yang diterimanya.
3. Adalah difahamkan bahawa perkataan “pemastautin suatu Negara Pejanji” termasuk mana-mana badan berkanun yang ditubuhkan, atau mana-mana agensi atau institusi kerajaan yang dimiliki sepenuhnya, oleh Negara Pejanji itu.

II. Merujuk kepada Perkara 5, perenggan 2, perenggan kecil ij;

Adalah difahamkan bahawa perkataan “tapak bangunan, projek pembinaan, pemasangan atau instalasi” termasuk projek pengorekan.

III. Merujuk kepada Perkara 7, perenggan 3, perenggan kecil a):

Apabila menghitung pendapatan yang boleh dikenakan cukai suatu bangunan tetap yang terletak di suatu Negara Pejanji, kebolehpotongan perbelanjaan yang dikaitkan dengan bangunan tetap itu hendaklah diputuskan di bawah undang-undang domestik Negara Pejanji itu.

IV. Merujuk kepada Perkara 10, perenggan 4:

Dalam hal Luxembourg, perkataan “dividen” termasuk bahagian keuntungan pelabur dalam suatu usaha komersil, perindustrian, perlombongan atau pertukangan, yang dibayar mengikut kadar keuntungan dan menurut perbelanjaan modal, dan juga faedah dan pembayaran dalam bon, jika, selain kadar tetap faedah, hak untuk menyerah hak diberikan bagi faedah tambahan yang berubah-ubah mengikut perolehan yang tidak disimpan.

V. Merujuk kepada Perkara 28:

1. Adalah difahamkan bahawa pihak berkuasa yang layak di Negara yang diminta hendaklah memberikan apabila diminta oleh pihak berkuasa yang layak di Negara yang meminta maklumat bagi maksud-maksud yang disebut dalam Perkara 28.
2. Pihak berkuasa yang layak di Negara yang meminta hendaklah memberikan maklumat yang berikut kepada pihak berkuasa yang layak di Negara yang diminta apabila membuat permintaan maklumat di bawah Perjanjian itu untuk menunjukkan kaitan maklumat itu yang nampak dengan permintaan tersebut:
  - (a) identiti pihak berkuasa yang layak;
  - (b) identiti orang yang sedang diperiksa atau disiasat;
  - (c) suatu pernyataan mengenai maklumat yang diminta termasuk jenisnya dan bentuk bagaimana Negara yang meminta hendak menerima maklumat itu daripada Negara yang diminta;
  - (d) maksud cukai yang baginya maklumat itu diminta;
  - (e) alasan untuk mempercayai bahawa maklumat yang diminta itu dipegang di Negara yang diminta atau ada dalam milikan atau kawalan seseorang di dalam bidang kuasa Negara yang diminta;
  - (f) setakat yang diketahui nama dan alamat mana-mana orang yang dipercayai ada memiliki maklumat yang diminta itu;

- (g) suatu pernyataan bahawa permintaan itu adalah bertepatan dengan undang-undang dan amalan pentadbiran Negara yang meminta, bahawa jika maklumat yang diminta itu berada di dalam bidangkuasa Negara yang meminta maka pihak berkuasa yang layak di Negara yang meminta akan dapat memperolehi maklumat tersebut di bawah undang-undang Negara yang meminta atau dalam perjalanan biasa amalan pentadbiran dan bahawa ia adalah bertepatan dengan Perjanjian ini;
- (h) suatu pernyataan bahawa Negara yang meminta telah menggunakan semua cara yang ada di dalam wilayahnya sendiri untuk mendapatkan maklumat itu, kecuali cara-cara yang akan menimbulkan kesulitan yang tidak wajar.
3. Pihak berkuasa yang layak di Negara yang diminta boleh enggan memberikan maklumat yang diminta itu:
- (a) apabila permintaan itu tidak dibuat bertepatan dengan Perjanjian ini; dan
  - (b) berkenaan dengan perhubungan rahsia di antara seorang klien dan seorang peguam, peguamcara atau wakil lain di sisi undang-undang yang diterima jika perhubungan tersebut:
    - (i) dikemukakan bagi tujuan meminta atau memberi nasihat undang-undang atau
    - (ii) dikemukakan bagi tujuan untuk digunakan dalam prosiding undang-undang sedia ada atau yang dijangkakan.
4. Adalah difahamkan bahawa perenggan (5) Perkara 28 Perjanjian itu tidak menghendaki Negara Brunei Darussalam untuk memberi maklumat atau dokumentasi yang berkaitan dengan dasar pelaburan dan keputusan strategi, keputusan operasi, lantikan dalaman dan peruntukan sumber atau butir-butir pegangan pelaburan global:
- (a) Autoriti Monetari Brunei Darussalam;
  - (b) Agensi Pelaburan Brunei;
  - (c) Lembaga Tabung Amanah Pekerja;
  - (d) Lembaga Pencen Caruman Tambahan; atau
  - (e) mana-mana pihak berkuasa tempatan atau berkanun atau badan berkanun yang dikecualikan dari cukai di Negara Brunei Darussalam.

WARTA KERAJAAN NEGARA BRUNEI DARUSSALAM

Adalah difahamkan selanjutnya bahawa senarai institusi-institusi ini boleh ditambah dengan persetujuan di antara pihak-pihak berkuasa yang layak di Negara-Negara Pejanji.

PADA MENYAKSIKANNYA wakil-wakil yang bertandatangan di bawah ini, yang telah diberi kuasa, telah menandatangani Protokol ini.

Diperbuat dalam dua salinan di Brussels pada hari ini 14 haribulan Julai 2015, dalam bahasa Perancis, bahasa Melayu dan bahasa Inggeris, semua naskhah adalah sama sahnya. Sekiranya terdapat sebarang perbezaan tafsiran antara naskhah-naskhah Protokol ini, maka naskhah bahasa Inggeris hendaklah dipakai.

BAGI PIHAK
KERAJAAN KEBAWAH DULI YANG
MAHA MULIA PADUKA SERI BAGINDA
SULTAN DAN YANG DI-PERTUAN
NEGARA BRUNEI DARUSSALAM

BAGI PIHAK KERAJAAN
THE GRAND DUCHY OF
LUXEMBOURG

Diperbuat pada hari ini 10 haribulan Sya'ban, Tahun Hijrah 1437 bersamaan dengan 17 haribulan Mei, 2016 di Bandar Seri Begawan, Negara Brunei Darussalam.

PEHIN ORANG KAYA PEKERMA JAYA
DATO PADUKA HAJI JUDIN BIN HAJI ASAR
Setiausaha kepada Majlis Mesyuarat Menteri-Menteri.